Ч. 236. Пятниця 3 падолиста (21 жовтня) 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

По царскім маніфесті.

Що діяло ся в послідних днях в Росиї безпосередно перед оголошенєм царского маніфесту, доси ще докладно не вияснило ся; але то здає ся бути певною річию, що ситуация стала була дуже грізна і що маніфест царский як-раз ще в пору появив ся, щоби не допустити до катастрофи. Чи правда, не знати, але кажуть, що заносило ся вже на палатову революцию. Також і в тім здаєсь бути щось правди, що в критичній хвили німецкі кораблї воєннї одержали були приказ бути готовими на кождий поклик і що цісар Вільгельм покликав був на нараду міністра війни і шефа маринарки, хоч тепер півурядові німецкі ґазети тому заперечують. Чутка о висадженю у воздух корабля „Потемкіна" разом з міністром маринарки Бірілевом а так само й чутка о убитю ґен. Трепова не потвердила ся, але они все-таки вказують на то, як грізне було положенє і чого росийска суспільність вже побоювала ся.

Та й тепер ще не зовсїм успокоїло ся, хоч маніфест царский в розважнїйших кругах викликав справдешне одушевленє. Радикальнїйші елементи все ще недовіряють і припускають, що скоро в краю трохи успокоїть ся, то реакция знову зачне рушати ся. Длятого тоті радикальні круги кажуть, що не треба залишати дальшої борби, доки аж нарід не осягне повних прав, які єму належать ся. Здає ся однак, що цар і єго теперішні дорадники рішили ся як найборше зробити конець давному ладови державному. На то вказує димісия донедавна ще всемогучого Побідоносцева і міністра просьвіти ґен. Ґлазова, котрого знов приділено там, де він після свого званя і ранґи належить. Так само має уступити й міністер фінансів Коковцев а на єго місце має прийти тайний радник Бреманов.

„Echo de Paris" доносить, що на рішенє царя, котрий все ще хитав ся і не міг зважитись на радикальну зміну, вплинув найбільше наглий від'їзд француских повновластників, котрі перебували в Петербурзї в справі позички. Они мали при своїм від'їздї заявити, що скоро конституция буде підписана, то до чотирнайцять днів вернуть і тоді справа позички буде залагоджена.

Але як би остаточно й не було, фактом єсть, що самодержавію в Росиї настав конець, а росийска бюрократия стратила вже ту необмежену власть, яку доси мала, хоч росийскі революціонери доказують, що в царскім маніфесті знаходять ся дуже еластичні основи і многі застереженя, з котрих можна вносити, що реакция все ще буде старати ся взяти верх в державі.

Про враженя, які викликав царский маніфест, наспіли ще слідуючі вісти:

З Риґи доносять: Зовсім несподівано оголосили надзвичайні додатки до ґазет радістну вість о ожиданій свободі. З напруженою цікавостию ловлять люди всїх верств суспільности за ті листки і творять ся на улицях громади розмавляючих людий. В Лотишескім театрі відбувало ся віче, в котрім брало участь яких 3000 людий. Маніфест повитано з одушевленєм. На балтийскій зелїзници рух знову розпочато, а завтра (в середу) має ціле місто пристроїти ся в хоругви.

Київ: Ликуюча товпа людий ходить улицями з червоними хоругвами. Проводиря социялїстичної партиї, Шлїхтера, котрий дав почин до страйку зелїзничого, вхопила товпа на руки та понесла улицями. Перед університетом промовив він: Братя, горожани! Шапку з голови і на коліна перед погибшими жертвами революциї! Загальний страйк буде тревати дальше, аж доки не помилують всїх полїтичних виновників. Звиш 10.000 людий кинулось до арештів увільняти арештованих. В ратуши виголошувано бесіди.

Про події в Петербурзї безпосередно по оголошеню маніфесту доносять: По півночи переходила кількатисячна товпа, зложена з людий всїх кляс, по невскім проспекті. Попереду машерувала ґрупа з червоними хоругвами і співала марсиліянку. Маніфестанти станули насамперед коло палати цариці-матери, котра перебуває тепер в Копенгазі, а відтак пішли перед арешти, де знаходять ся в слідчій вязници політичні арештанти, і там стали домагати ся амнестиї. Похід станув відтак перед домом Побідоносцева і почав страшенно свистати. Рів-

---

12)

Король диямантів

(З анґлїйского — Ришарда Марша).

(Дальше).

— Супротив мене — відозвав ся я до кельнера — дїйстно не потребуєте повнити свій уряд нічного сторожа. Я взагалї хотів би при тій нагоді поговорити з вами кілька слів. Звідки ви приходите до того так живо займати ся всїми моїми справами? Що ви мусите мати до того якусь особлившу причину, то для мене ясне; але я кажу вам раз на все, я як довго буду в тім домі, буду собі робити, що мені лиш сподобає ся. Коли ще раз прихоплю вас на тім, що будете підглядати, коли виходжу і вертаю, то будьте пересьвідчені, що не мине вас порядна научка. Що я вам не лише грожу, але що таки виповню мою постанову, на те можете спустити ся.

Кельнер не відповів ні слова. Стояв передомною з затисненими устами, немов би не зрозумів значіня моїх слів; однако в єго очах появило ся щось, що ледве сьвідчило о тім, щоби в єго нутрі в тій хвили ворушило ся для мене чувство лагідности і чемности.

Коли я відтак в моїй спальни надягав нічну сорочку, випала з неї на землю карточка. Схиляючись, аби єї піднести, завдавав я собі питанє, що то має значити. На карточці були лиш три слова: „Ви в небезпечности!" Ті слова були писані звістним менї вже почерком панї Барвес.

Справді незвичайно загадочний готель! Чи тут муж чи жінка були загадочні, не можна було рішити. Від довшого часу господиня мене уникала. На всї мої старання, аби втягнути єї до розмови, не міг я майже нї слова видобути з неї. Звідкиж она від разу приходила до того, аби мене в той спосіб остерігати?

Отже я був в небезпечности! О скілько? Колиб в той спосіб мало ще якийсь час дальше іти, то менї грозила найбільша небезпечність, що зійду з розуму.

По моїй послідній стрічи з панию Лясель-Тревор полишило ся все ще кілька паперів до відписаня. Я працював все в єї комнаті принять, поснїдавши наперед і спитавши єї відтак, чи схоче мене приняти.

І на другий день по тій так неспокійній ночи зробив я то само, хиба з тою ріжницею, що зайшов до неї о кілька хвиль скорше.

Отже замість як звичайно відповісти вічливо на моє повитанє, приймила она мене дуже нелескаво з грубим докором, чи я гадаю, що она не потребує часу на инші річи.

Я навіть не пробовав оправдувати ся, припускаючи, що панї Лясель-Тревор нині імовірно трохи нездорова і тому в лихім настрою. Я повторив лиш моє питанє ще раз, чи бажає собі користати з моїх услуг.

Але спосіб, в який она менї відповіла, дуже мене здивував, бо я гадав, що моє питанє звернене було до дами.

— Не питайте мене о такі дурні річи! Ви як здасть ся справді гадаєте, що я ваша служниця, а ви мій пан. Сідайте і зачинайте сейчас свою роботу.

Я зробив, як она хотіла, бо менї не лицювало запускати ся з моєю панию в близші поясненя. Жебраки не сьміють бути вимагаючими; тілько я надіяв ся, що такі хоробливі напади не можуть бути у неї часті, що без сумніву було би для мене незвичайно немилим додатком.

Що она була в дуже подразненім настрою, було очивидне; бо ледве я зачав писати, коли она на ново почала вередувати. Була дуже невдоволена моєю роботою; нї то, що я зробив, нї то, що залишив, їй не подобало ся.

Я зносив єї цїлком неоправдані докори з терпеливостию, яку може мати хиба найлагіднїйший чоловік; але саме то — як здавало ся — лиш більше єї обурювало, замість єї успокоювати. Она говорила менї річи, яких годі повторити і яких би навіть хлопець спокійно не приймив.

Але що я навіть тепер, помимо єї безнастанних визивів все ще мав силу володіти собою, то доводило єї гнів до крайности.

Не могучи майже заволодіти над собою, скочила з свого крісла і вибігла за двері.

— Менї здаєть ся, панї Лясель-Тревор — сказав я сам до себе, коли она зникла — що ви знов утихомирите ся, коли тут прийдете; але я чую, що ви і я не довго будемо годити ся. Хоч я все ще не маю забезпеченої будуч-

ночасно друга товпа обступила технольоґічний інститут, в котрім замкнуло ся було 83 студентів, що мали допильнувати ненарушимости і автономії сеї институциї. З надворку обступило було інститут численне войско, піхота і кавалерия. Нараз впала бомба і зранила одного кінного жандарма і двох прохожих. На то прибігла компанїя піхоти і розігнала товпу. Войско дало до інститута чотири сальви, але що стріляло в гору, то вибило лиш шиби. Зараз потім явив поліцмайстер і прокуратор а директор інститута позволив їм війти до середини. Тоді войско обсадило інститут, студентів переслухано і задержано в арешті аж до рана.

Ві второк рано відбула ся велика манїфестация перед Казаньским собором, куди ішла велика товпа народу з червоними хоругвами. Войска не було нїгде видко а поліция салютувала. З вікон і бальконів повівано хустками. Якийсь офіцир виголосив бесіду а товпа підняла его за то в гору. Звідтам пішло яких 25.000 людий перед унїверситет, котрого балькон був украшений червоними хоругвами. Настрій був тут дуже ворушливий і був намір піти по полудни до арештів на виборґскім передмістю та силою увільнити політичних виновників.

В Полтаві повитано манїфест царский так само з одушевленєм, але манїфестация закінчила ся сумно, бо поліция і козаки не знаючи і не розуміючи, що діє ся, напали на манїфестантів та почали стріляти і рубати. Погибло богато людий.

Вісти політичні.

З Угорщини. — Справи балканьскі. — З Норвеґії. — Відкликанє межинародного войска з Печілї.

Управляючий комітет мадярскої коаліциї ухвалив на оногдашнім засїданю: Комітет сполученої лївиці припускає о публичнім мнїню краю, що оно не бере на серіо проґрами, яку відчитав президент мінїстрів барон Феєрварі. Проґрама тота має характер підкупства і викличе певно обуренє народу. Обіцюють все і всїм без взгляду на то, кілько гроша, кілько часу і кілько більше треба буде податків на здїйстненє сего приреченя. Проґраму, обчислену на десятки лїт, робить правительство, котре навіть не знає, чи і яку буде мати партию, та чи она буде животїти лиш кілька недїль. Проґрама заводячи всемогучість королївского права спротиву і удержавненє комітатів, робить волю народу зависимою від волї Корони, валить вали, що боронять мадярску свободу. В дусї угорского права державного не може бути королївской власти поза конституциєю.

На Угорщинї формує ся нова, поступова партия і в недїлю або в понедїлок має уконституовати ся. Партия тота не буде мати президента лиш управляючого директора. До нової партиї вступить мабуть около 30 членів з давної партиї лїберальної.

З Монастиря в Македонії доносять, що там напало оногди на румуньского сьвященика, коли виходив з церкви, яких 50 людий, що стоять мабуть на службі грецкого митрополита. Они насамперед били его і подерли на нїм одїж, а відтак хотїли відрізати ему бороду. Сьвященик стрілив з револьвера у воздух, а надбігша поліция хотїла его арештувати, але француский консуль, що то все видів, увільнив его. Румуни кажуть, що то грецкий митрополит бунтує против Румунів.

На засїданю норвеґского стортінґу дня 31 с. м. подав мінїстер справ заграничних до відомости, що по абдикациї короля повідомив минувшої суботи заграничні правительства, що Норвеґія хоче увійти з ними в урядові зносини. Від деяких правительств наспіла вже прихильна відповідь.

За почином Німеччини межинародні войска европейскі, котрі все ще стоять в Пекінї та в хіньскій провінциї Печілї, мають бути звідтам відкликані. Япаньский мінїстер справ заграничних повідомив ще дня 28 с. м. німецкого посла ґр. Арко, що япаньский цїсар годить ся на відкликанє межинародних войск, але з виїмкою сторожи, призначеної для посольств. Японьске правительство одержало вже приказ порозуміти ся в сїй справі з Німеччиною і другими державами та визначити відповідний реченець.

Новинки.

Львів, дня 2 падолиста 1905.

— **Відзначенє.** Є. В. Цїсар надав римо-кат. парохови в Волкові під Львовом о. Франц. Іваницкому кавалерский хрест ордеру Франц-Йосифа.

— **Конкурси** оголосив Інститут „Народного Дому“ у Львові, а то: на стипендию ім. цїсаря Франц Йосифа в квотї 309·70 К для академиків; 2 стипендийні запомоги бл. п. Теодора Лукашевского по 200 кор. для академиків; стипендийну запомогу ім. бл. п. Ник. Панковича в квотї 120 К для учеників середних шкіл; стипендию з фундациї бл. п. о. Ів. Васильковского в квотї 80 К для учеників всїх шкіл і академиків; стип. запомогу бл. п. Петра Целевича в квотї 200 К для академиків; 2 стипендиї ім. бл. п. Льва Мацїлиньского в квотї 110 і 100 К. для учеників середних шкіл; 2 стипендийні запомоги ім. „Незваного“ по 300 К для студентів фільософії. Поданя о тї всї стипендиї належить вносити через догичні шкільні власти до дня 30 падолиста с. р.

— **Огнї.** Сими днями погоріло шість селяньских загород в Липици горішній, рогатиньского повіта. Шкода виносить 9600 корон і була обезпечена ледве на 4000 корон. Як підозрівають, огонь був підложений.

— **Справа маршалка Оями.** В деяких російских часописях появила ся чутка, що головний командант япаньскої армії, маршалок Ояма зовсїм не Японець, а якийсь каторжник Фінець, що утік із Сахалїна і принявши япаньске підданьство, всиів добити ся високого становища в япаньскім войсковім сьвітї. В замітках, які появили ся з тої нагоди в часописях, вказувано, що ґенерал Коротков знає особисто Ояму з часів его перебуваня в каторзї. Слухи тї дістали ся до самого Оями. Очивидно Ояма обурив ся тим і постановив потягнути до одвічальности всї тї ґазети, що пустили в сьвіт ту сплетню, а передовсїм ґен. Короткова, на котрого покликують ся тї ґазети. Ояма покликує ся на япаньскі закони о пресї, котрі хоронять всякого „від клеветних чуток, що кидають тїнь на добру славу“, і надїє ся, що російскі пресові закони так само оборонять его від слухів, пущених в цїли зневажуваня імени япаньского военного дїяча. Бажаючи передовсїм дістати ся до жерела клеветної чутки, маршалок Ояма звернув ся через американьске посольство в Петербурзї до російского мінїстерства війни з просьбою розвідати місце перебуваня ґенерала Короткова, з котрого іменем звязані замітки про мниме фіньске походженє Оями.

— **Мінїятурні малюнки.** Недавно викінчив маляр Ван Дрістен образ, на котрім представляє битву під Ватерльо. Цїлий образ містить ся на полотнї величини одного квадратового метра. На такій малій простороні містить ся 250.000 осіб. Кожда з них, не більша від муравля, есть дуже виразна, а передовсїм фіґура Наполеона, окруженого ґенеральним штабом, замітна знаменитим викінченєм. Армія, боєві лїнії, атак кавалериї є повні житя і руху. Париска критика зачислила той твір до архитворів сьвіта в области малярства.

— **Нещастна пригода в камінеломі.** Із Зборова доносять: Селянка з Несторович, Магдалина Горбонь, вийшовши оногди до поблизького глиника по глину, так неосторожно поводила ся що земля єї присипала і она на місци погибла.

— **Прихоплений злодїй.** З мешканя Антона Турецкого, майстра кравецкого при улици Академічній ч. 14 у Львові, пропадали від кількох тижднів кождої недїлї і сьвята, в часї коли він виходив до церкви, всїлякі предмети і готівка. Хотячи дізнати ся, який пташок так господарить, дав ся вчера замкнути в мешканю брат кравця, Володимир, народний учитель. Около 12-ої години в полудне задзвонив хтось до дверий, а коли укритий учитель не відозвав ся, почав хтось по хвили отвирати двері якимсь знарядом. І дійстно

ности, то помимо того не буду довше вашим жертвеним ягнятем.

Папери, які я мав переписувати, були що-до свого змісту поперемішувані і належали на мій погляд більше на сьмітє, як до переховуваня.

Дармо старав ся я здогадатись, длячого тї неупорядковані, безвартістні письма були переховані в дорогоцінній мапі, в котрій передала їх менї панї Лясель-Тревор.

Механїчно переписував я один папір за другим і виймив саме знов новий, коли на перший погляд пізнав я в тім листї письмо, яке я дуже недавно мусїв десь видїти. І письмо і папір видали ся менї дуже знакомими. Де міг я бачити недавно той почерк, намальований тяжкою рукою? Він походив з руки не дуже вправленої в писаню. Атже я дуже недавно на вид такого самого письма відчував то само.

Ага, тепер нагадав собі! Як блискавка мигнуло менї в голові, що то як раз той сам почерк, в якім був писаний лист Дункана Ротвеля. Я був би присяг, що оба письма мали одного і того самого автора. Навіть род паперу був той сам; бо я аж надто добре пригадував собі великий аркуш грубого паперу, а той, який я тепер держав в руцї, був подібний до тамтого як одна капля води до другої. Звідки дістав ся лист Дункана Ротвеля між папери панї Лясель-Тревор?

Лист не мав нї дати нї адреси, лиш заголовок: „Моя дорога Амаліє!“ Хто був та дорога Амалія? На перший погляд пізнав я, що то був любовний лист і то ще цїлком незвичайний. Тут без сумнїву було переоченє, бо що мав такий лист робити між тою купою безвартістних писанин? Що я мав з тим зробити? На то питанє дістав я досить скоро відповідь, бо коли я его ще держав в руцї і приглядав ся, появила ся знов панї Лясель-Тревор.

Хоч я нїчого не сказав, то однако вигляд мого лиця і спосіб, в який я то письмо держав в руцї, мусїли їй впасти в око. Імовірно она спостерегла то зараз при своїм входї, бо сейчас приступила скорими кроками до мене і не говорячи нї слова, вирвала менї лист з руки.

Я бачив, що єї гнїв був страшний. Она виглядала як опириця: жили на єї чолї згрубіли як посторонки, а єї уста судорожно дрожали.

Позаяк менї видавало ся, що она не могла з гнїву говорити, старав ся їй пояснити річ в як найприступнїйших словах, удаючи, що я не замітив нїчого незвичайного на тім папері.

— Жадаєте, аби я переписав той лист так само як і прочі папери? — спитав я найспокійнїйшим голосом.

— Ви, проклятий чоловіче! — крикнула она до мене в найбільшій лютости. — З вас цїлком звичайний злодїй!

— Панї!

Єї голос звучав так погано, а єї гнїв на мене був такий неоправданий, що я не знав, як маю в тій хвили супротив неї поводити ся.

(Дальше буде).

по хвили отворив їх, а до комнати увійшов молодий хлопець, котрого учитель прихопив і віддав в руки поліциї. Злодій називає ся Йосиф Залуский, має 19 лїт і єсть бувшим кравецким учеником, тепер без занятя. Найдені при нїм витрих і ключ зложено в поліциї, а єго самого уміщено відтак в арештї.

— **Справдї американьске оголошенє.** Одно філянтропійне товариство в Філядельфії оголосило в однім письмі слїдуючий поклик: „Коли наші домашні зьвірята хорі і ми переконаємо ся, що їм не зможемо вже нїчого помогти, то убиваємо їх, щоби они довше не мучили ся. Длятого ми предкладаємо також так само і з людьми поступати. Длячого позволяємо ми бідним нашим ближним, що суть невилїчимо хорі і ходять нераз з страшними ранами, дальше жити?... Длячого дозволяємо, щоби они дальше мучили ся і в страшних болях дожидали, аж вкінци змилосердить ся над ними повільно надходяча смерть? Чи справедливість і людяність не наказує ті бідні жертви зараз убивати?“ — Позаяк сей поклик вийшов від філянтропійного товариства, то згадана часопись зарядила в Філядельфії голосованє в тій справі. Отже за предложенєм убиваня неулїчимих калїк заявило ся в цїлій Філядельфії 10 осіб, а против 800.000 осіб.

— **Глухонїмий сьвідок.** З Куликова доносять, що в Новім Ставі перед кількома днями вибух пожар на обійстю господаря Михайла Юркевича, котрий знищив єго стодолу. Підозрівають о підпал одну женщину, котру глухонїмий калїка з того села бачив, як підкладала огонь. Помимо того, що той глухонїмий дуже точно описує спосіб підкладаня пожару, слїдство стрічає на перепони, саме з причини уполслїдженя на умі згаданого сьвідка.

— **27 лїт в арештї за пияньство.** В арештї в Новім Гейвен, в Сполучених Державах, сидить один чоловік за пияньство 27 років. Перший раз арештували єго за пияньство 1878 року і засудили на 10 днів арешту. Коли єго випустили, він до 24 годин знов упив ся і дістав сим разом 3 місяцї арешту. Але ті кари єму не помагали. Чоловік той звичайно не буває на волї більш 12 годин, бо скоро єго випустять, сейчас упиває ся в найблизшім шинку, а поліция тягне єго знов до арешту.

— **О батіг.** В шинку Віца при улици Нової різницї у Львові поперечили ся два візники, брати Копистиньскі з господарем з Миклашева, Петром Козицким, о батіг.... З суперечки прийшло до бійки; іменно один Копистиньский ударив Козицкого бичівном в груди, а другий ногою від крісла в голову, так що з голови Козицкого почала лити ся кров. По осмотреню рани ратунковим поготівлєм, відослано Козицкого до судового лїкаря і пораджено єму запізвати галабурдників до суду.

— **Убийниця мужа.** В Челяди на Горішнім Шлезку в Прусії, на границї Королївства польского, допустила ся жінка гірника Берча страшного злочину. Іменно по повороті з весїля разом з мужем, коли муж твердо заспав, підсунула єму під подушку динамітовий набій і запалила єго. Наслїдок був страшний. Голова і часть туловища нещастної жертви розлетїли ся на кусники, а на стели зависли частини тїла і мозку. Онogди прибула на місце судова комісия. Люта женщина виперала ся злочину, але остаточно була примушена признати ся до всього. Єї арештовано, а разом з нею одного молодого робітника, з котрим она удержувала любовні зносини.

Телєґрами.

Варшава 2 падолиста. (Пет. Аґ.) Вчера перед полуднем відбули ся великі збори народні, котрі поліция розігнала, при чім 7 людий застрілено а кілька зранено. По полудни відкликано патрулї. На улицях з'явили ся великі маси людий і серед загальної радости виголошувано бесїди та роздавано відозви. Жителї міста і войско братали ся. Вечером місто було ілюміноване, на театральну площу прибув великий похід. Представленє перервано а оркестра приґравала з бальконy театру. Товпа звернула ся відтак до поліцмайстра з завізванєм о випущенє арештованих за полїтичні провини. Випущено 400 осіб. Товпа однак жадала випущеня всїх і заняла грізну поставу. Нараз випали козаки, кинулись на зібраних і в тій бійцї згинуло 16 осіб, 23 було тяжко ранених а кілька легко. То застановило торжественний настрій і викликало обуренє.

Берлин 2 падолиста. Бюро Вольфа доносить з Одеси, що около 50 урядників поліцийних пішло оногди перед полуднем в асистенциї роти войска на передмістє Молдаванка і почало рабувати склепи. На крик напавших збігли ся робітники і вигнали напастників. Козаки кинули ся розганяти товпу і почали стрїляти. В містї настав переполох. Около 1000 студентів відбули збори і постановили узброїти ся. Часть студентів пішла на улицю Дельніцкая, а часть на инші улиці. До 7-ої години вечером чути було вистріли. Положенє єсть поважне.

Петербург 2 падолиста. (Петербурґска Аґентия телеграфічна). Урядово доносять, що слова царского манїфесту: „свобода слова“ треба розтягнути також на „свободу праси“.

Прага 2 падолиста. На „Перекопах“ зробило вчера около 2000 социялїстів демонстрацию в справі загального права виборчого, а відтак демонстровано перед нїмецким касином.

Марсилїя 2 падолиста. Президент Любе від'їхав вчера о 7 г.-д. до Парижа.

Сайґон 2 падолиста. Прибули тут российскі кружляки „Олег“ і „Аврора“. На „Олезї“ вертає адмірал Енквіст.

Петербург 2 падолиста. На Невскім проспектї роздавано вчера відозви социялїстичні, висказуючі недовірє до царского манїфесту і взиваючі до дальшої борби.

Петербург 2 падолиста. (Пет. Аґ.) Ґен. ґубернатор Києва Кляйґельс усунений з дотеперішного становища (внаслїдок кровавих подій в Києві). Наслїдником єго буде командант киевского округа военного ґен. Сухомлїнов.

Петербург 2 падолиста. (Пет. Аґ.) В Білостоку, Києві і Спалї войско здушило розрухи при сильнім проливі крови.

Казань 2 падолиста. (Пет. Аґ.) Прийшло тут до великих розрухів, підчас котрих рабовано. Кажуть, що навіть войско рабувало. Поліция і войско ділають без пляну і стріляють до людий без причини. В шпитали лежить 25 ранених.

Одеса 2 падолиста. Ві второк повторили ся непокої. На ул. Дельніцкая убито 41 осіб, а 92 зранено.

Гельзінґфорс 2 падолиста. (Бюро Ріцева). Страйк тревае дальше. Порядок вдержаний. Войска і поліциї не видко. В містї спокій.

— **Дирекция товариства „Взаїмна поміч галицких і буковиньских учителїв і учительок“** до загалу П. Т. учителїв і учительок: 1) З огляду на те, що розвій товариства зависить лише від великого числа членів і то дїйстних членів, що платять правильно після деклярациї вкладки, просить і взиває дирекция тих, що надіслали провізоричні деклярациї в р. 1904 (в місяцях жовтни і падолистї), о скорше виповненє тепер офіцияльно присланих формулярів, а тих, що зголосили ся давнїйше а не одержали з якоїсь причини статуту і друків, щоби упімнули ся о те як найскорше і відтак звернули відворотно все виповнене як слїд. Ті деклярациї будуть основою до обчислюваня користий, які статут і реґулямін ухвалений збором признає членам в міру лїт належаня до товариства і високости місячної оплати. Добровільне підвисшенє місячної оплати (понад 1 К) є статутом предвидженe і приносить з собою висше вимірені виплати титулом пенсий, заосмотрень, виплат на похорони, посаги і т. д. Доки не наспіють всї деклярациї, годї буде покінчити всї роботи коло заснованя книг товариства і цїлого дїловодства. Всякі проволоки тут неуміcтні і прямо шкідливі. 2) Дальше просить дирекция сьвідомих учителїв і учительки о приєднуванє всїх своїх товаришів і товаришок з округів. Дирекция пішле статути і друки на кождий зазив (Львів, ул. Сикстуска ч. 47) 3) В многих округах нема ще приписаного статутом числа 10 членів, щоби заснувати відділ окружний, а сеж велика шкода для орґанізациї учительства і розвою товариства. Як раз лиш через відділи і виділи окружні зможе і рада надзираюча і дирекция виповнити задачі і обовязки предвиджені статутом, зможе згуртувати все учительство в цїли несеня взаїмної, як матеріяльної так моральної помочи, охорони і опіки. Головна справа без відділів окружних безсильна. 4) Просимо тому учителїв і учительки скликати довірочні збори в своїм окрузї (кождий участник повинен мати запрошенє); на тих зборах треба пояснити статут і інтенциї товариства, просимо взагалї при всїх нагодах гуртувати учительство по округах і присилати нам спис зголосивших ся, а ми сейчас пішлемо статут, друки і чеки. — *Від Дирекциї.*

Курс львівский.

Дня 2-го падолиста 1905.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	560·—	570·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	580·—	586·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	320·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	111·50	—·—
Банку гіпот 4½%	101·—	101·70
4½% листи застав. Банку краєв.	101·30	1 2·—
4% листи застав. Банку краєв. .	99·50	100·20
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·80	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	99·80	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	99·30	100·—
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·70	100·40
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	102·80	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	101·30	102·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	99·20	99·90
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·40	100·10
„ м. Львова 4% по 200 кор.	98·40	—·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	92·—	98·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	53·—	55·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	34·—	36·—
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	60·—	64·—
Базилїка 10 кор. (Курс віденьский) . .	25·—	27·—
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11·40
Рубель паперовий	2·50	2·53
100 марок нїмецких	117·—	117·50
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 27).